

Blazsetin István

Vers a hajról

Ősz barna mezejébe fontam be a hajad.
 Selymeset, fényeset a hideg őszi esőbe.
 Selymeset, feketét levelek színébe.
 A megfagyott cseppbe, az ezüstös dérbe,
 közelgő telünk ködös szemeibe
 fontam be a hajad.
 Zúg, zúzmarával,
 sárgászöld epeszínnel ősz álmaiban,
 tél enyhe árnyában,
 beleszöve az árnyékba,
 selymesen jajgat,
 simogat és él.
 Él a poros, hamvas mezei fűben
 befedve sárga, sáros álmokat.
 Ez az átkozott fekete haj.
 Idegek szenvedélye – agycsomók szövete.
 Átkozott fekete haj!
 Ősz barna mezejébe fontam be a hajad.
 Selymeset, fényeset a hideg őszi esőbe.
 Szívem könnyező álmaival vágja érzéseimet.
 Átkozott fekete haj!
 Látom mezítláb a sáros koszos mezőkön.
 Ősz tépett ingén fut szétbomolva,
 befonva álmaimat ősz barna mezejébe.
 Menekül jajongva, befonva álmokat – fekete
 álmokat.
 Ösztöneim hálójában vonaglik,
 s szívem ideges rángatózásának ritmusában.

Emlékek

Halhatatlan részecskék keringenek
 valami csodálatos mágneses térben.
 Mágikus vonzásokörökben közelednek.
 Közelednek és távolodnak.
 Távolodnak és közelednek.
 De soha, soha el nem tűnnek.

Vers a szürke Boldogságról

Esik!

Egyenletes zörejek gurguláznak a csatornában.

Folynak a vizek,

telnek a patakok,

zúgnak a folyók.

Varjak röpködnek a végtelenben.

Szürke Boldogság látogatott meg irodámban.

Az eső Szürke Boldogsága.

Belemelegedett a mesébe, mint tévériporter,

mikor magát tálalja első személyként.

Belemerült a mesébe kitárva lelkét:

– Én a Szürke Boldogság vagyok.

Sem sárga, sem vörös, sem zöld, sem fehér.

Csak szürke.

Szürke és semmi más!

Szürke és kész.

Szürke és punctum!

Feketíthetsz, fényesíthetsz, vörösíthetsz,

én mégis szürke maradok.

Olyan-amilyen.

Szürke és kész!

Meg kell békélned a ténnyel,

így nekem is jobb.

Fogadj el! Gyömöszölj szívedbe, s meglátod,

elegendő leszek az életedhez.

Tudom én!

Szeretnél látni zölden, vörösén, sárgán, barna

és narancsszínben.

Csak a szürkét nem szereted.

De ma ilyen vagyok.

Meg kell tudnod: szürke szín a kedvenc színem.

Ha hunyorítasz, mind amit eddig élvezettel néztél

szürke színűvé válik.

Eltűnnek a háztetők, fák, lámpák,

emberek és az ezerszínű esernyők,

és mind belém, szürke színembe vegyül.

Végy el!

Tarts meg!

Meglátod: napról napra kedvesebb leszek neked.